

14 Οκτωβρίου 2024

Sfanta Parascheva Cuvioasa de la Iasi

[Ξένες γλώσσες](#) / [Românesc](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

SFANTA
CUVIOASA

PARASCHIVA
DE LA IASI

SFANTA
CUVIOASA

PARASCHEVA
DE LA IASI

Această cu adevărat mare și vestită între femei, Cuvioasa și pururea pomenita Parascheva s-a născut într-un sat al Traciei, numit și din vechime și acum Epivata. Părinții fericitei erau de neam bun și măriți, înavuțiți cu multe averi; mai mult însă îi marea și îi îmbogățea dreapta credință în Dumnezeu și vrednicia de a se numi creștini. Aceștia dar, aducând la lumină pe Cuvioasa, întâi au renăscut-o prin scaldătoarea cea dumnezeiască a Botezului, apoi, înaintînd pe cale, o învățară toată îmbunătățirea și așezarea cea după Dumnezeu.

După ce a trecut la al zecelea an, ades ea mergea cu mama sa la biserica Preacuratei Născătoare de Dumnezeu și a auzit aceste dumnezeiești binevestiri: "Cel ce voiește să vină după mine, să se lepede de sine și să ridice crucea sa și să urmeze Mie". Îndată fiind cuprinsă de aceasta și ieșind din biserică, a întâlnit un sărac; ascunzîndu-se de maica sa și dezbrăcînd hainele strălucite și luminate ce le purta, le-a dat lui și ea a îmbrăcat pe ale aceluia, luîndu-le pe acestea cu oarecare meșteșugire înțeleaptă.

După ce a venit acasă și au văzut-o părinții într-un astfel de chip, s-au îngrozit și au bătut-o ca să nu mai facă așa. Ea însă nu numai de două ori, ci de trei ori și de multe ori se zice că, dezbrăcînd hainele sale, le-a dat săracilor, întru nimic socotind pentru aceasta ocările, îngrozirile și nesuferitele bătăi ale părinților. Și acestea, în casa părintească, erau ca niște preîntîmpinări ale roadelor ce, pe urmă, erau să odrăslească în ea și pășiri spre trecerea peste om. Apoi, fiindcă nu mai putea suferi durerea duhului în suflet, fără știrea părinților și a celor de un sînge cu ea și a mulțimii slugilor, a ajuns la Constantinopol.

Aici, gustînd toate bunătățile cele după Dumnezeu, îndestulîndu-se de dumnezeieștile și sfințitele biserici și moaștele sfinților și, fiind binecuvîntată de sfinții bărbați cei de acolo și întărindu-se cu rugăciunile lor, a ieșit din cetate și a trecut în Calcedon de cealaltă parte și de acolo a venit la Iraclia din Pont, călătorind cu picioarele sale.

Iar părinții ei înșiși și prin alții, că nevoia este lesne iscoditoare, mult trudindu-se și locuri din locuri schimbînd și cetăți și sate călcînd și neafînd-o, s-au întors acasă. Iar preafericita fecioară, venind la Iraclia din Pont și sosind la un oarecare locaș dumnezeiesc al Maicii lui Dumnezeu și intrînd în el cu bucurie duhovnicească, s-a așezat pe pămînt și l-a udat cu lacrimi. Apoi s-a sculat și, prin ruga sa umplîndu-se de har, cincisprezece ani întregi a petrecut în acest sfînt locaș, tot felul de bunătăți săvîrșind. Căci întru rugăciunile ei de toată noaptea făcea stări statornice și de diamant, ajunări neîncetate, bătăi de piept, plîngere, tînguiuri cu lacrimi nestinse, iar culcarea jos pe fața pămîntului, cine după vrednicie o va povesti; obiceiul smerit,

cugetul împăcat, curăţenia inimii şi plecarea ei spre Dumnezeu.

De acestea, destul desfătându-se, a trimis Dumnezeu pe cei ce aveau s-o ducă la Ierusalim; căci această dorinţă o avea şi ruga pe Dumnezeu şi pe Maica Lui de aceasta. Deci aşa pregătită a ieşit din biserică şi îngrădită cu ajutorul de sus, a ajuns la Ierusalim şi îndestulându-se de toate cele sfinte şi bune ale Ierusalimului, unde şi “blânde picioare ale Mîntuitorului meu Hristos au călcat” şi săturându-se şi zburînd prin pustiul Iordanului ca o pasăre, a nimerit la o viaţă cinstită de călugăriţe pustnice şi a intrat aici. Însă, neputînd a le da în scris pe toate, cît s-a nevoit aici, prin care pe vrăjmaşul diavol pînă în sfîrşit l-a stins, care mai înainte cu ispite multe şi de tot felul a năvălit pornindu-se asupra ei, puţine oarecare din nevoinţele ei spre pomenire le vom adăuga aici.

Băutură întrebuiţa apa de izvor, şi de aceasta foarte puţină; trebuinţa aşternutului o împlinea cu o rogojină, iar îmbrăcămintea era o haină şi aceasta foarte zdrenţăroasă, cîntarea pe buze neîncetată, lacrimile de-a pururea; peste toate acestea înflorea dragostea, iar vîrful bunătăţilor, care este smerita cugetare, le cuprindea pe toate acestea.

Deci mulţi ani răbdînd în arătata mănăstire a călugăriţelor şi nevoindu-se prin foarte multe fapte bune, plinind al 25-lea an al vîrstei, a ieşit de aici şi a venit la Iope şi intrînd într-o corabie a început a pluti pe calea ce ducea spre casă şi a ajuns cu corabia la limanul patriei sale, după ce a suferit multe primejdii ale sfărîmării de corabie în mare. Apoi pururea pomenita a venit la Constantinopol şi după ce a cercetat dumnezeieştile locaşuri şi pe sfinţii bărbaţi, a plecat şi a venit la un oarecare sat, anume Calicratia, şi acolo la biserica sfinţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli s-a sălăşluit, nesocotind petrecerea părinţilor de neam bun şi batjocorind înţelepţeşte uneltirile vicleanului înşelător.

Deci doi ani a petrecut acolo neîntinata porumbiţă şi din potopul acestor curgătoare zburînd, a odihnit cortul ceresc, încredinţînd sfînt sufletul său mîinilor îngereşti şi prin ei locaşurilor celor veşnice şi dumnezeieşti. Iar trupul cel din pămînt şi înfrumuseţat cu dumnezeieşti îmbunătăţiri l-a ascuns în pămînt.

Multă vreme după aceasta a trecut cineva, rău cheltuind viaţa şi obşteasca datorie împlinind, a fost îngropat aproape de Cuviasa; dar ea n-a vrut a-l suferi, prea viteaza; ci oarecărui din bărbaţii sfinţi arătîndu-i-se în vis i-a zis: “Ridică trupul acesta şi-l îndepărtează că roabă a lui Hristos fiind, nu pot suferi întunericul şi necurăţia”. Însă zăbovind acel dumnezeiesc bărbat, divina arătare a cuvioasei socotind-o vedere obişnuită sau vis normal, a doua şi a treia oară iarăşi sfînta l-a strigat şi cumplit l-a îngrozit. După ce călugărul şi-a venit în sine, cum se cuvine, şi

după porunca sfintei, care îi arată cu degetul locul, degrabă s-a sculat și cu sîrguință a descoperit poporului vedenia de acolo, către care cu toții alergînd ca la o visterie foarte înavuțită au săpat pămîntul. Iar după ce s-a apropiat de sicriu, se umplea de mireasmă, și acel trup sfînt al Cuvioasei aflîndu-l întreg cu totul păzit, cu mîini cucernice l-au adus în biserica Sfinților Apostoli, umplînd aerul de miresme și tămîieri și cîntînd dumnezeiești psalmi.

Însă cîte minuni a săvîrșit Dumnezeu minunilor prin ea, după așezarea moaștelor ei aici, și pînă acum săvîrșește, cu neputință este în scris a le da; căci covîrșesc, ca să zicem așa, și numărul stelelor și nisipul mării. De vreme ce vindecă șchiopi, surzi, ciungi, ologi și tot felul de boli, încă și cele atingătoare de moarte; și în scurt a zice, depărtează toată neputința nevindecată, numai cu atingerea raclei, care nu încetează, nici nu va înceta să verse tămăduiri, cu harul lui Iisus Hristos, Celui ce a preamărit-o.

Sfintele moaște ale Cuvioasei Parascheva au fost duse din Epivata în cetatea Tîrnovei, capitală oarecînd a crailor bulgari; apoi s-au strămutat de aici la Belgrad, și de acolo în orașul Constantinopol, cum povestesc Eftimie și Rafail; asemenea și Meletie al Atenei și Dositei patriarhul Ierusalimului.

Tot la același loc aflăm și povestirea de strămutare a moaștelor ei din orașul Constantinopol aici la Iași. Adică, "Patriarhul Constantinopolului Partenie bătrînul, luînd bani de la domnitorul Moldovei Vasile Lupu ca să plătească datoriile Patriarhiei, atîrnînd de zidul Fanarului din Constantinopol sfintele ei moaște ce se păzeau de Patriarhie, le-a trimis aici către stăpînitorul Moldovei". Iată ce zice Cantemir, domnitorul Moldovei: "Sfînta Parascheva, precum aflăm din cărțile bisericesti, era stăpînă a satului Epivatelor, pe care apoi l-a cîștigat Apocavcos, voievodul însuși stăpînitor Andronic Paleologul. Sultanul Murad al IV-lea a dat voie domnitorului Moldovei, Vasile, să mute sfintele ei moaște din biserica patriarhală a Constantinopolului. Le-a cîștigat acestea pentru cele multe și mari binefaceri și slujbe făcute Sfintei Biserici celei mari; că din însăși veniturile sale a plătit peste 260 de pungi de aur ce datora ea turcilor și creștinilor. Însă, fiindcă la turci este interzis a strămuta mort peste trei mile, afară de trupul sultanului, a cheltuit peste 300 de pungi la Poarta otomană, ca să ia voie pentru strămutarea sfintelor moaște și ca să ia poruncă către un Capugibașa, ca să le însoțească în Moldavia. Toată povestirea aceasta a strămutării acesteia este zugrăvită pe peretele de amiazăzi al bisericii Sfinților Trei Ierarhi, unde se află sfintele ei moaște. Între alte lucruri se înfățișează acolo și Capugibașa cu ofițerii lui mergînd la petrecerea sfintelor moaște".

Această strămutare de atunci este descrisă și de marmura cuvucliului unde sînt

așezate sfintele moaște, pe care scrie așa: “Cu voia Tatălui, cu bineplăcerea Fiului și cu conlucrarea Sfântului și de viață făcător Duh, a Dumnezeului celui mărit și închinat în Sfânta și cea de o ființă și nedespărțită Treime, binecinstitorul și de Hristos iubitorul Ioan Vasile Voievod, cu mila lui Dumnezeu domnitor a toată Moldavia, fiind râvnitor și apărător al sfintei credințe răsăritene, după dumnezeiască îngrijire a strămutat din Constantinopol cu multă osîrdie și prea multă dorință aceste cinstite moaște ale Cuvioasei Maicii noastre Parascheva din Tîrnova. Această strămutare a fost a treia. Iar preasfințitul și fericitul a toată lumea patriarh Partenie, cu toată bunăvoința și sfatul Bisericii a trimis aceste sfinte moaște ca pe o visterie dumnezeiască, cu preafericirii trei mitropoliți: Ioanichie al Iracliei, Partenie al Adrianopolei și Teofan al Paleon-Patronului, în zilele preasfințitului Varlaam mitropolitul Sucevei și a toată Moldavia. Iar binecinstitorul și de Hristos iubitorul și cu mila lui Dumnezeu stăpîn al nostru și domnitor a toată Moldavia, Vasile Ioan Voievod, de acasă ieșind cu evlavie și cu tot sufletul primind această neprețuită visterie, potrivit le-au pus și le-au păstrat în cea nouă zidită biserică a Sfinților Trei Ierarhi și ai lumii dascăli: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvîntătorul și Ioan Gură de Aur, spre cinstirea și mărirea lui Dumnezeu celui lăudat în Treime și spre veșnică solire a Preacuvioasei Maicii noastre Parascheva, pentru lăsarea păcatelor sale și a tot strălucit neamul lui. În anul de la Adam 7149 (1641), iar al domniei lui al 8-lea, în 13 iunie; în același an s-a născut și preaiubit fiul lui, Ioan Ștefan Voievod, căruia să-i dea Domnul zile îndelungate și viață de mulți ani. Amin”.

Din tradiție avem povestiri de multe minuni săvîrșite de Cuvioasa în anii dinaintea noastră, pe care nu s-a sîrguit cineva a le aduna și a le publica spre lauda lui Dumnezeu slăvitorul sfinților Săi; încă și în zilele noastre nu contenește a face minuni celor ce cu credință aleargă la ea. Căci cîți neputincioși au evlavie la sfintele moaște, alergînd cu credință, sau din acoperămintele puse la capul cel sfînt al Cuvioasei luînd și purtînd, dobîndesc vindecare. Și la neploare sau altă nevoie

mare, făcînd litanie creștinii cu sfintele moaște, nu se lipsesc de cerere. Și și în patria ei Epivata, unde precum se zice casa ei părintească a fost prefăcută în biserică cu numele ei, și în Catedrala Mitropolitană de la Iași, Cuvioasa face multe minuni pînă astăzi.

Nenumărate sînt minunile și vindecările de boli ce s-au făcut cu credincioși care au alergat cu rugăciuni și lacrimi la moaștele Sfintei Preacuvioasei maicii noastre Parascheva, de-a lungul celor peste trei sute cincizeci de ani de cînd ocrotește Moldova și țara noastră. Să amintim doar cîteva dintre ele, publicate în Patericul românesc, p. 77-84:

Cea mai mare minune a Sfintei Parascheva este însăși preamărirea trupului ei cu darul neputrezirii, al vindecării de boli și al izbăvirii de multe nevoi și primejdii. Din cauza aceasta a fost luată ca protectoare de toate țările ortodoxe din Balcani. Ba și turcii se cucureau de minunile ce se făceau creștinilor, celor care îi cereau ajutorul cu credință și evlavie.

O altă minune care a uimit Moldova și țara noastră a fost izbăvirea fără nici o vătămare a moaștelor Sfintei Parascheva din incendiul izbucnit în noaptea de 26 spre 27 decembrie 1888, în paraclisul mănăstiri Sfinții Trei Ierarhi, din Iași. Căci, aprinzîndu-se de la un sfeșnic catafalcul Cuvioasei, s-a topit argintul care îmbrăca racla, dar lemnul și sfintele ei moaște, deși erau învăluite în jeratic, au rămas întregi și nevătămate spre întărirea credincioșilor și uimirea tuturor. Ca o mărturie a acestei mari minuni, se păstrează pînă astăzi racla dogorită de foc, în care se aflau moaștele Sfintei Parascheva. Îndată după această minune, moaștele Cuvioasei au fost strămutate în noua Catedrală Mitropolitană din apropiere.

Spre sfîrșitul secolului al XIX-lea, soția preotului Gheorghe Lateș din comuna Rădășeni-Suceava suferea la cap de o boală grea și incurabilă. Alergînd la Sfînta Parascheva, se ruga cu lacrimi la moaștele ei și-i cerea ajutorul. Apoi i s-a făcut Sfîntul Maslu și s-a reîntors acasă. Noaptea i s-a arătat aievea Sfînta Parascheva în haine albe strălucitoare și i-a spus: "Nu mai plînge, că de acum te faci sănătoasă!" A doua zi, femeia s-a sculat sănătoasă și lăuda pe binefăcătoarea ei.

În anul 1950, o studentă din Iași s-a îmbolnăvit de leucemie. Bolnava împreună cu părinții ei au alergat la Sfînta Parascheva și cu multe lacrimi îi cereau ajutor și sănătate. După două luni de rugăciuni stăruitoare și Sfîntul Maslu, tînașa s-a vindecat de această boală fără leac și și-a continuat studiile.

O femeie dintr-un sat de lîngă Iași era greu bolnavă. Fiind internată pentru operație, s-a rugat mai întîi la Sfînta Parascheva, cerîndu-i, cu credință și lacrimi,

ajutor și vindecare. Timp de trei zile după internare i s-au făcut toate analizele. La urmă i-au spus medicii: “Femeie, du-te acasă că nu ai nimic!”

În anul 1968, de hramul Cuvioasei Parascheva, o creștină din Iași pregătea conserve pentru iarnă. Mama ei o îndemna: “Fată, să nu faci una ca aceasta, căci astăzi este ziua Sfintei Parascheva!”. “Mamă, a răspuns fiica, în fiecare zi este câte un sfânt, dar eu n-am timp să-i prăznuiesc pe toți!”. După o oră femeia și-a trimis

copila în oraș să-i cumpere ceva. Pe stradă a fost lovită grav de o mașină și apoi internată în spital. Mama copilei a alergat a doua zi la Sfânta Parascheva și, după ce și-a recunoscut păcatul, a cerut cu lacrimi iertare și salvarea fiicei ei accidentate. După trei zile copila s-a întors sănătoasă acasă.

Un inginer bolnav de plămâni a fost internat în spital pentru operație. Mama sa a mers atunci la moaștele Cuvioasei Parascheva și i-a cerut cu credință sănătate pentru fiul ei. Timp de două săptămâni doctorii au amânat operația. Apoi s-a observat că leziunile pulmonare s-au vindecat în chip miraculos. Atunci au zis bolnavului: “Domnule inginer, ați scăpat de operație. Întorceți-vă sănătos acasă. Este cineva care se roagă lui Dumnezeu pentru dumneavoastră!”

Unui copil de trei ani și jumătate i s-a oprit brusc graiul. Atunci mama a luat copilul în brațe și a venit să ceară ajutorul Sfintei Parascheva. Pe când se ruga ea cu lacrimi, deodată copilul a strigat: “Mamă, mamă! Aici este Doamne, Doamne!”. Mulțumind din inimă Prea Cuvioasei Parascheva, mama s-a întors acasă cu copilul sănătos.

În anul 1955, doi soți din Iași nu aveau înțelegere în casă. Într-o seară, femeia disperată a părăsit căminul. Zadarnic au căutat-o soțul și fiica. Apoi copila s-a culcat, iar tatăl ei a alergat la Sfânta Parascheva și s-a rugat cu lacrimi să-i întoarcă soția cu bine în familie. Ajungând soțul acasă, după o oră a bătut cineva în ușă. Era soția. Avea chipul palid și îngândurat. “Unde ai fost femeie? Ce ți s-a întâmplat?” a întrebat-o soțul. “Diavolul mi-a dat în gând să mă sinucid. De aceea m-am așezat pe linia trenului aproape de gara Nicolina. Dar la orele opt seara, pe când venea un tren cu viteză, fiica noastră, îmbrăcată în alb, a venit la mine, m-a apucat repede și mă aruncă afară de pe linie. Așa am scăpat de moarte și de osînda iadului. După ce m-am întărit puțin, am mulțumit lui Dumnezeu că m-a izbăvit de acest cumplit păcat și m-am întors acasă. “Femeie, în seara aceasta la ora opt fiica noastră era culcată, iar eu mă rugam pentru tine. Aceea care te-a salvat nu era fiica noastră, ci însăși Sfânta Parascheva! Să-i mulțumim ei, căci ea te-a scăpat de această cumplită și dublă moarte, trupească și sufletească”. De atunci este multă armonie și bucurie duhovnicească în această familie creștină.

Pe timpul celor două războaie mondiale orașul Iași a fost protejat de bombardamente, iar Catedrala Mitropolitană, unde se păstrează cinstitele moaște ale Sfintei Parascheva, nu a fost atinsă de nici un obuz. Căci Cuvioasa ocrotește Moldova și orașul acesta binecuvîntat, de peste trei sute cincizeci de ani. Spun bătrînii că ostașii vedeau noaptea, în timpul războiului, o femeie uriașă îmbrăcată în alb deasupra Iașilor, ocrotindu-l de ocupație și bombardamente. Așa știe să ajute Preacuvioasa Parascheva patria ei adoptivă pentru credința poporului nostru

binecredincios!

În timpul mării secete din vara anului 1947, cînd mureau oamenii și animalele de foame, s-au scos moaștele Sfintei Parascheva în procesiune prin satele Moldovei. Credincioși le așteptau și le întîmpinau cu lacrimi de bucurie și cu făclii în mîini. În urmă veneau nori de ploaie bogată și adăpau pămîntul. Drept mulțumire credincioși se rugau și înălțau cîte o troiță cu icoana Sfintei Parascheva.

Cel mai mult aleargă și cer ajutorul Sfintei maicii noastre Parascheva bolnavii, țărani, călugării și studenții. Mai ales în lunile de examene racla Cuvioasei este plină de cărți, caiete de școală și pomelnice. Putem afirma că moaștele cele mai iubite de credincioșii din țara noastră și din afară sînt, fără îndoială, moaștele Sfintei Parascheva, numită “cea grabnic ajutătoare și mult folositoare”.

Mărturisesc părinții bătrîni care au fost martori oculari, că, odată, de hramul ei, pe cînd oamenii așteptau la rînd să se închine la racla Cuvioasei Parascheva, au venit și două creștine bătrîne din Focșani. Văzînd lume multă, au zis preotului de la raclă: “Părinte, dă-ne voie să ne închinăm la Cuvioasă fără să mai stăm la rînd și să-i punem sub cap această pernă nouă pe care i-am adus-o de acasă drept mulțumire pentru ajutorul ce ni l-a dat”. “Dumnezeu să vă binecuvînteze, creștinilor, a zis preotul. Mergeți și vă închinați!”. În clipa aceea preoții și credincioșii au văzut un lucru sfînt și cu totul minunat. Cuvioasa și-a ridicat singură capul, iar după ce femeile i-au pus perna adusă și s-au închinat, Sfînta Parascheva și-a lăsat iarăși capul pe căpătîi ca mai înainte. Iată cît de mult iubește Preacuvioasa pe cei ce se roagă lui Dumnezeu și sfinților Lui cu smerenie și credință.

Sfînta Parascheva de la Iași se bucură în țară de un cult deosebit, mai mult decît toți ceilalți sfinți care au moaște în România. În fiecare zi la Catedrala Mitropolitană din Iași, de dimineață pînă seara tîrziu, se face un mic pelerinaj continuu, cu credincioși de toate vîrstele și din toate locurile, veniți la rugăciune. În mod deosebit, în sărbători, în posturi și în fiecare vineri, considerată ziua Cuvioasei Parascheva, vin mulți credincioși și se închină la raclă cu credință, aducînd flori, daruri și îmbrăcăminte pe care le ating de racla Cuvioasei pentru a dobîndi ajutor, sănătate și binecuvîntare.

Dar cea mai mare zi de prăznuire din tot anul este ziua de paisprezece octombrie, patronul Sfintei Parascheva, cînd are loc unul din cele mai mari pelerinaje ortodoxe din țara noastră, la care participă închinători de la sate și orașe, din toate colțurile țării. În această zi are loc un adevărat pelerinaj bisericesc național, care durează pînă la trei zile. Încă din ajun se scot în fața Catedralei moaștele Sfintei Parascheva și timp de două zile și două nopți credincioșii stau la rînd pentru închinare.

În seara zilei de paisprezece octombrie, praznicul Cuvioasei se încheie cu o mișcătoare procesiune în jurul Catedralei, avînd în frunte pe Mitropolitul Moldovei, care, împreună cu clericii și credincioșii, cu lumînări în mîini poartă racla cu moaștele sfintei, în sunetul clopotelor și al frumoaselor cîntări bisericești. După aceea se așază moaștele în biserică la locul lor, se cîntă paraclisul Sfintei Parascheva, apoi fiecare se întoarce la ale sale cu bucuria marelui praznic în suflet și cu mîngîierea Duhului Sfînt în inimă. Cu ale cărei sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.!

[DESCARCA FISIER WORD: [Viata-Sfanta-Parascheva.doc](#)]

<http://www.sfantaparascheva.com/viata.php>